Pregaria.cat

Entrada

Celebrar l’Esperit

Per LauraR el dj., 14/05/2026 - 08:00

S’apropa la festa en la qual celebrem que l’Esperit està present en el món i ens habita. Seguint la narració dels Fets dels apòstols llegim que “tots van quedar plens de l’Esperit sant (Fets 2,4).

Potser perquè el següent verset afegeix “i començaren a parlar en diverses llengües” l’imaginari popular tendeix a fer sinònims estar ple de l’Esperit i tenir habilitats extraordinàries.

En aquest context, llegir a sant Pau quan escriu als gàlates és il·luminador: “Déu ha enviat als nostres cors l’Esperit del seu Fill, que crida: «Abbà», Pare! (Gal. 4,6). En poques paraules ens diu que l’Esperit ens uneix al Crist, ens dona familiaritat amb Déu i, conseqüentment, ens porta a viure en Ell.

L’Esperit de Jesús en els nostres cors: unes paraules senzilles de pronunciar, fàcils d’entendre i, alhora, complexes de comprendre i atzaroses en intentar viure-les.

Però l’Esperit ve en ajut nostre animant el camí d’unió amb Jesús. La curació del cec de Betsaida és un exemple del procés que ens porta a transformar-nos en Jesús.

Li portaren un cec i li suplicaven que el toqués. Jesús agafà el cec per la mà i se l’endugué fora del poble. Llavors li escopí als ulls, li imposà les mans i li preguntà:

—Veus alguna cosa?

El cec va alçar els ulls i deia:

—Distingeixo les persones: les veig com si fossin arbres, però caminen.

Jesús tornà a imposar-li les mans sobre els ulls, i el cec hi veié clarament. Estava guarit, i ho veia tot amb nitidesa.

En les vigílies de celebrar la presència de l’Esperit de Jesús en les nostres vides, fora bo identificar-nos amb aquest cec, sentir la nostra ceguesa, desitjar la sanació, que és sinònim de ser com Jesús.

En el relat, era necessari el gest d’agafar per la mà? No, com passa en altres curacions. Mostra la tendresa de Jesús, que toca els impurs més enllà de les prohibicions rituals, que pren de la mà i porta amb Ell.

L’Esperit ens mou a deixar-nos conduir per Ell a on Ell disposa, mentre que la tendència natural és voler que Déu vingui a on nosaltres estem.

L’Esperit ens impulsa a continuar endavant. El cec veu clar en dues etapes, no ens acontentem amb qualsevol manera de veure o viure, encara que pensem que s’aproxima a la de Jesús. Demanem a l’Esperit aquest veure-ho“tot amb nitidesa”.

Sorprèn que entre tot allò que el cec podia veure es posi l’exemple de les persones, veure-les com arbres és senyal que la vista encara és feble. Quan no deixem actuar l’Esperit en nosaltres veiem els altres com objectes i d’aquesta manera de veure s'esdevé una sèrie de reaccions. Demanem a l’Esperit que ens les faci veure com persones: un altre jo, vives, humanes, que senten, sofreixen, desitgen, estimen i d’aquesta manera de veure brollarà un altre tipus de reaccions, com les de Jesús.

Pregar aquest relat, deixant que transformi lentament les nostres vides, ¿no seria una bona manera de celebrar la Seva presència en els nostres cors?

(Imatge: elaborada amb una imatge de Pexels)